laitmotiv un aeroport de pe care decolează sau aterizează melodiile, glumele şi multe alte momente speciale. Din nefericire, duminică 29 decembrie 1974, cu doar două zile înainte, a avut loc un tragic accident aviatic în Munţii Lotrului. A trebuit schimbat în grabă totul, s-a improvizat în ultimul moment, şi până la urmă a ieşit totul bine. Cu toate că e Crăciunul şi nu ar trebui să ne gândim la lucruri triste, am adus aici de pe site-ul ziarului Adevărul, un articol semnat de Ramona Găină http://www.adevarul.ro/locale/sibiu/Prejba_1974_-_marturii_cutremuratoare_despre_tragedia_in_care_au_murit_42_de_persoane_0_554345060.html#
Şi pentru că există riscul ca acest articol să fie şters la un moment dat de pe server (cum s-a întâmplat cu ediţiile speciale Jurnalul despre Revelioane şi TVR) am să reiau aici tot articolul.

Cu 3 zile înainte de sfârşitul anului 1974, un avion care mergea de la Oradea la Bucureşti s-a prăbuşi în munţii Lotrului. 42 de persoane, printre care şi părinţii naturali ai fiului adoptiv al lui Ion Iliescu, dar şi soţia ambasadorului din Ghana, au murit în accident.

În 29 decembrie 1974, într-o duminică neagră, 42 de destine s-au frânt după ce un avion de pasageri care circula pe ruta Oradea-Bucureşti s-a prăbuşit în munţii Lotrului. Adevărul vă prezintă în premieră mărturii inedite despre incidentul aviatic, precum şi fotografii de la locul tragediei.

„Ştiu că a fost într-o duminică. Noi eram în Păltiniş, la ski, şi ne sună să ne prezentăm de urgenţă la aeroport”, rememorează fostul salvamontist Liviu Miu începutul a trei zile de foc, ultimele din anul 1974. De la aeroport, au plecat iniţial cu un elicopter, fără să ştie locaţia exactă în care se prăbuşise avionul. Din cauza vremii însă, elicopterul s-a întors din drum.

„În timp ce stăteam la aeroport, că nu ştiam unde să plecăm, se primeşte un telefon la Consiliu că avionul a căzut la cabana Prejba, sub vârful Prejba. La cabana Prejba era o tabără de schi de copii, şi un profesor care avea grijă de ei, dimineaţa, pregătindu-se să iese pe pârtie, a auzit un zgomot mare de avion deasupra cabanei, a trecut în mod razant. Nu avea ce căuta acolo un avion – şi după câteva secunde nimic, linişte mormântală. Atunci omul a plecat pe jos, s-a dus în direcţia aia, nu a dat voie la copii acolo, şi acolo a văzut dezastrul.

Avionul era practic la 40 de metri sub vârf, era înfipt în zăpadă cu coada ruptă în sus”, îşi aminteşte Liviu Miu.

Şi ca să încheiem pe un ton vesel, semnalez aniversarea Zilei Republicii, Luni 30 decembrie 1974, programe speciale pe ambele canale între orele 14.30 şi 22.30, cărora le-au fost dedicate două pagini de revistă.

Din numarul acesta se vede ca din 1974 s-a facut o prima ajustare a programului tv: acesta se termina mult mai devreme, cu 30 – 60 de minute mai devreme decat inainte. 22h30 in loc de 23h00 sau 23h30. In schimb incepea mai devreme dupa amiaza.

In acelasi timp se vad din ce in ce mai prezente emisiunile politice cu titluri in limba de lemn. Insasi emisiunea pentru copii de duminica dimineata se scurtase si isi schimbase numele in „Cravatele rosii”

De aceea mie mi se pare ca perioada de libertate si firesc a TVR a fost doar intre 1966 – 1970.

De cand s-au mutat in „casa noua” s-a marit programul dar… politicul a inceput sa-si „bage coada” in emisiuni.

Eu sunt nascut pe 29 decembrie 1974 in Sibiu. Tatal meu era ofiter la o unitate din sibiu si a participat la strangerea bucatilor de cadavre de la acel avion in timp ce eu ma nasteam. Din discutiile avute cu el a spus ca era de groaza ceea ce a vazut acolo, in articol spune mai mult despre salvamont dar nu spune nimic despre militarii care au facut treaba cea mai grea cu paza non stop sa nu apara animalele salbatice, cu stransul cadavrelor si caratul acestora la masinile de la poalele versantului si multe altele, pacat ca nu se spun decat franturi de adevar si dupa atata timp apar asa zisii eroi.